

Tanrı Dağları

— yusuf-kazak · 20 Nisan 2025

Sığamazdım köklerine bozkırların
Büyürdüm demir kokulu çökeltilerde
Hapsoldüğüm kıyamet yurduydu
Son günlere saklanmış
Eşelerken Ergenekon'un tenini
Coşardım akın akın
Tanrı Dağları'nda...

Sarılırdım firari huzura
Fergana Vadisi'ne yuva yapmış
Isık çalarken Moğol kartalları
Cıvıltı olurdu serçelere haşmetli sesler
Dinerdi kayaların bağırışları bile
Yalnızca esenlik konuşurdu
Tanrı Dağları'nda...

Kıvrılırdı rüzgarlar çayırların perçemine
Yayılırdı ipeksi tütsüler İpek Yolu'nda
Taşınırken hayaller deve sırtında

Sürüklenirdi güneş yularından
Göz kırpardı Semerkant Pamir'e
Tanrı Dağları'nda...

Kurt sütü akıttırdı ak bulutlar
Geceye aydınlık süren
Karıştırdı sesim hudutsuz ulumalara
Tanrı Dağları'nda...